

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS-Jazz, Mdr. NOS-Jazzgeschiedenis, deel 45.

laat 1 Billy Banks a/h Rhythm Makers: I would do anything for you (Hill, Williams, Hopkins)
A/3 - 3:03 - CBS 63366

Zanger Billy Banks and his Rhythm Makers: "I would do anything for you"¹⁹³², 26 juli 1932 in New York voor Brunswick opgenomen met Henry 'Red' Allen-trompet, Jimmy Lord-klarinet, Pee Wee Russell-tenorsaxofoon, Fats Waller-piano, Eddie Condon-banjo, Jack Bland-gitaar, Pops Foster-bas en Zutty Singleton-drums. Een groep die alleen voor de grammofoonplaat bij elkaar gebracht werd, een kleine groep zoals toen gebruikelijk was geworden, big bands bestonden in die tijd, en er kwamen er steeds meer. Want in 1933 werd de drooglegging afgeschaft -het verbod op 't maken en verkopen van alcoholhoudende drank dat in 1920 was ingegaan en bedacht door senator Volstead- en door deze daad van de Roosevelt ^{b.v.} administration konden hotels hun bar/dancing weer openen en big bands inhuren voor levende muziek. Maar Fats Waller, die we net op piano bij Banks hoorden, prefereerde de kleine formatie, ~~in~~ in 1934 kreeg hij een zeer fraai exclusief contract van RCA Victor, en zo werd Fats Waller And His Rhythm geboren, waar ~~hij~~ ^{hij} door dat contract op permanente basis ~~kon~~ kon gaan werken. 16 mei '34 was de eerste session, met Herman Autrey-trompet, Ben Whittet-klarinet, Al Casey-gitaar, Billy Taylor-bas en Harry Dial-drums. Victor wilde geen serieuze jazz maar entertainment, Waller kreeg met regelmaat inferieure muziek voorgelegd waarbij vooral gezongen moest worden, en hij loste de ellende min of meer op door de ~~jam-session~~ ^{jam} jam-session achtig ~~te~~ te houden en ~~on~~ onbenullige song-teksten komisch te vertolken. Het laatste stuk van de eerste session was "Do me a favor".

laat 2 Fats Waller and his Rhythm: Do me a favor (Lawrence, Tinturin)
A/1 - 3:11 - RCA 730.571

Fats Waller a/h Rhythm, "Do me a favor", voor Victor in New York, 16 mei 1934. Met deze formule had Waller enorm succes, en zich voortdurend vol laten lopend met het nu legaal verkrijgbare sap, hield hij het bijna tien jaar zo vol. En af en toe mocht hij wat solo-platen maken. Zoals op 16 november '34 zijn marihuana-roker impressie "Viper's drag".

laat 3 Fats Waller: Viper's drag (Fats Waller)
B/2 - 2:57 - RCA 730.570

"Viper's drag", Fats Waller solo, voor Victor in New York, 16 november 1934. ~~Waller~~ Waller stond als pianist in musici-kringen ^{hoog} aangeschreven, maar was toen toch niet meer nummer één. Want in 1932 had zangeres en showgirl Adelaide Hall een nieuwe begeleider

nodig en pianist Joe Turner adviseerde haar de 21 jarige Art Tatum. In 1932 kwam hij met haar naar New York, 21 maart '33 maakte hij zijn eerste solo-platen.

laat 4 Art Tatum: Tea for two (Vincent Youmans)
B/4 - 3:12 - CBS 62615

"Tea for two", Art Tatum, toen 22 jaar oud, want geboren in Toledo, Ohio, op 13 oktober 1910. Zijn moeder speelde wat piano, echt les kreeg hij op de Cousino School for the ~~Blind~~ Blind in Columbus, want hij was met staar geboren en kon ^{met één oog} met één oog ~~zien~~ een heel klein beetje zien. Later studeerde hij twee jaar aan de Toledo School of Music, en in 1926, zestien jaar oud dus ging hij met muziekvak in. Hij ~~werkte~~ ^{werkte} bij Speed Webb en Milton Senior, maar kreeg zijn reputatie door ~~xxxx~~ drie jaar geregeld voor het radiostation WSPD in Toledo te spelen. En in '32 kwam hij dus met Adelaide Hall naar New York. Vooral bij de musici, de mensen met de beste oren, bracht die komst een soort aardbeving teweeg. Want Tatum had een fantastische techniek en liet wat dat aangaat iedereen ver achter zich in jazz, maar hij had bovendien een voor toen ongekende harmonische kennis. Tatum was de eerste die niet een accoordenschema speelde waar overheen geïmproviseerde melodische lijnen, hij kon met accoorden improviseren zoals dat -zij het een beetje anders- pas meer dan tien jaar later in de Bebop gebruikelijk zou worden. Een tweede solo uit diezelfde eerste session. Luistert u vooral dus ook naar Tatum's harmoniën in zijn vertokking van Duke Ellington's "Sophisticated lady".

hem Art Tatum: Sophisticated lady (Duke Ellington)
B/5 - 3:15 - idem

"Sophisticated lady" van Duke Ellington, door Art Tatum gespeeld bij zijn eerste eigen platensession, vor Brunswick in New York, 21 maart 1933, ~~zijn eerste solo~~. In '33 begon de feitelijke carrière voor Art Tatum op de plaat, dat zelfde jaar eindigde die van Bessie Smith. De 'Empress of the Blues', zoals ~~de~~ maatschappij Columbia haar adverteerde in de jaren twintig, had in 1930 vier platen ~~xxxx~~ opgenomen, in 1931 drie, in '32 geen enkele. De blues zoals zij die zong was niet meer populair en door de economische depressie had de zwarte ghetto-bevolking ook geen geld om platen te kopen. Het rijkkeluuszootje John Hammond had zich tot producer voor de Engelse Columbia/Parlophone ^{Labels} weten op te werken en ~~was~~ daardoor een binnenkomer bij Amerikaanse Columbia. Die hij over wist te halen tot een session ^{van} twee platen voor het Race Records-label, Okeh.

Bessie Smith wilde voor Okeh niet haar oude blues zingen en begeleid worden door swing-musici. Maar ze koos materiaal van het veaudeville-duo Coot Grant en Kid Socks Wilson, ^{en} zo ontstond ^{het} een wat vreem^{de} mengelmoesje van een typische blueszangeres die ouderwets -ook voor '33-veaudeville zingt bij moderne jazzmusici.

laat 5 Bessie Smith: Down in the dumps (Grant, Wilson)
4/laatste - 3:09 - CBS 66258

"Down in the dumps", allerlaatste opname van Bessie Smith, 24 november 1933 voor Okeh in New York, met Frankie Newton-trompet, Jack Teagarden-trombone, Chu Berry-tenorsaxofoon, Buck Washington-piano en leider, Bobby Johnson-gitaar, Billy Taylor-bas. Bessie Smith overleed op 26 september 1937 in Clarksdale, Mississippi, na een auto-ongeluk, ^F Een jaar eerder was ze ingevallen voor een ziek geworden zangeres die januari van dat jaar 1936 in Connie's Inn had moeten beginnen. Die zangeres was Billie Holiday, en zij maakte haar eerste plaat drie dagen nadat Bessie Smith haar laatste had opgenomen.

F
vermoe-
delijk 43
jaar oud.

laat 6 ~~Bessie Smith~~ Benny Goodman a/h Orchestra
~~XXXXXX~~: You're mother's son-in-law (Nichols, Holiner)
A/1 - 2:41 - CBS BPG 62037

^{in New York}
"You're mother's son-in-law", 27 november 1933 voor Columbia door Benny Goodman and his Orchestra met zang van de 18-jarige Billie Holiday. ~~De band: Shiley Clay en Charlie Teagarden-trompetten, Jack Teagarden-trombone, Benny Goodman-klarinet die bij de laatste Bessie Smith-session in één stuk had meegespeeld, Art Karle-tenorsaxofoon, Joe Sullivan-piano, Dick McDonough-gitaar, Artie Bernstein-bas en Gene Krupa-drums. Eleonore Holiday, dochter van gitarist Clarence Holliday die o.a. bij Fletcher Henderson werkte, werd 7 april 1915 in Baltimore geboren en verhuisde op haar 13e met moeder Sadie Fagan naar New York. Na een mislukte start als danseres begon ze in clubs en illegale cafés, 'speakeasies', te zingen, ^F Musici maakten producer John Hammond op haar attent en die, bouwend aan de carrière van Benny Goodman, zette haar bij hem op de plaat. 13 december '33 voor de tweede keer, met ~~een~~ dezelfde formatie, en toen zong Billie Holdiday "Riffin' the scotch". Slot van deel 45 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.~~

idem Benny Goodman a/h Orchestra: Riffin' the scotch (Buck, Goodman, McDonough)
A/2 - 2:29 - idem

0 0 0 0 0

2698
271
2529

~~Jan naech de riel Billie
naar her favoeriate flunter
Billie Dove~~